SCRIMĂ

Azi şi mîine la Cluj

Finalele campionatului republican de sabie

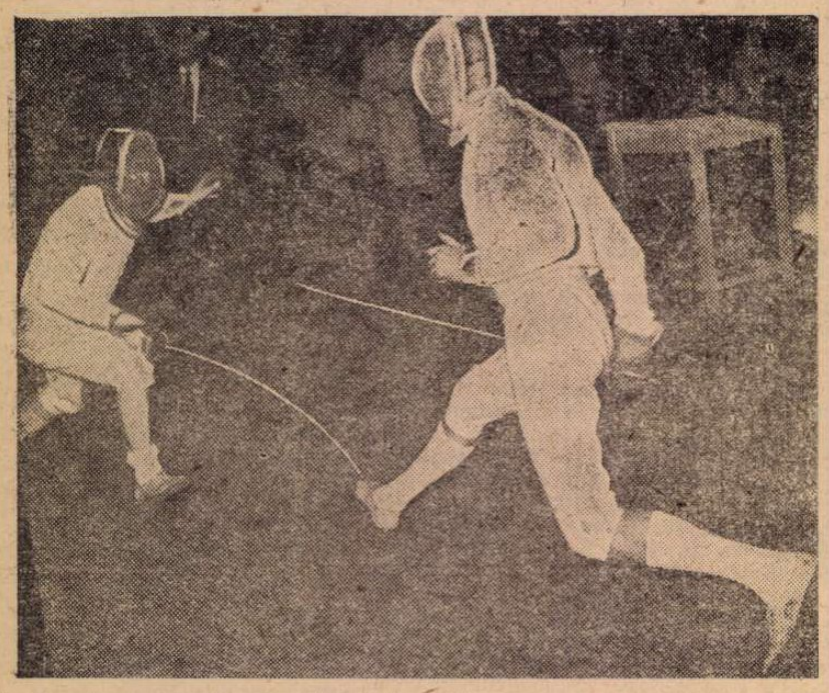

Oraşul de pe Someş găzduieşte azi şi mîine, finalele campionatului republican de sabie (individual şi pe echipe).

În prima zi vor avea loc întrecerile pe echipe în cadrul cărora evoluează formaţiile C.S. Oradea, C.S.M. Cluj, Meteorul Roşu Satu Mare, C.C.A., Petrolul Ploieşti şi Stăruinţa Timişoara. Protagonistele întrecerilor pe echipe vor fi după toate probabilităţile C.C.A. şi C.S. Oradea.

In ziua a doua, în faţa planşelor de concurs se vor alinia cei mai buni 16 sabreri ai ţării, printre care figurează C. Pelmuş, L. Rohoni, D. Mustaţă, E. Aruş, I. Szantho, I. Szantai etc.

Atît întrecerile individuale cît şi pe echipe se desfăşoară dimineaţa de la ora 9 şi după-amiază de la ora 16.

HOCHEI PE GHEAŢĂ

Joc bun, victorie la scor

(Urmare din pag. 1)

cători — de forma cea mai bună. Firesc, nu se poate vorbi actualmente despre o formă de vîrf a echipei noastre. Să nu uităm că ea se află (din păcate!) doar la început de activitate. Şi că — de fapt — adevăratele examene ale echipei noastre sînt programate de-abia pentru lunile viitoare. Oricum, putem aprecia ca bună pregătirea echipei noastre faţă de luna decembrie. Păcat însă că lipsa de activitate competiţională — internă şi internaţională — îi va face pe jucătorii noştri fruntaşi să intre în turneul de la Budapesta, de la sfîrşitul lui ianuarie, doar cu pregătirea din cadrul lotului, care — prin forţa împrejurărilor — se reduce la aceleaşi şi aceleaşi meciuri dintre diverse selecţionate formate din aceiaşi 18—20 de jucători.

Revenind la meciul de joi, vom sublinia şi faptul că în apărare jucătorii noştri au protejat poarta mai bine decît în primul joc cu hocheiştii maghiari. O notă bună pentru pregătirea fizică a echipei.

Hocheiştii oaspeţi, deşi au pierdut la scor sever, au lăsat o bună impresie prin tendinţa către aplicarea unor teme tactice interesante, pe care le-a introdus în jocul echipei maghiare antrenorul cehoslovac Kominek.

Punctele au fost marcate de: Biro (4), Ionescu, Varga, Andrei, Szabo I, Naghi, Cozan II pentru Bucureşti şi Boroczi pentru Budapesta.

Arbitrii Svoboda şi Bartoşek (R.S. Cehoslovacă) au condus bine.

VOLEI

Ce se întîmplă cu „Cupa Victoria"?

Organizată cu scopul ca echipele să se „rodeze" în vederea campionatului care se apropie, „Cupa Victoria" a început promiţător: jocuri disputate, organizare bună, spectatori mulţi şi entuziaşti.

Dar iată că de cîtva timp se vede un dezinteres faţă de această competiţie atît din partea organizatorilor, cît şi din partea echipelor participante. Meciurile nu se mai dispută în zilele fixate iniţial, echipele se prezintă cu efective incomplete şi uneori chiar cu formaţiile de rezerve.

De multe ori s-a întîmplat ca echipele să trateze între ele disputarea jocurilor, organizîndu-le în ultimul moment. Nu e deci de mirare că marţi seara, meciul Rapid—Progresul s-a disputat doar în faţa a cîţiva spectatori, care, în mod cu totul întîmplător au aflat că la acea oră în sala Giuleşti va avea loc o partidă din cadrul „Cupei Victoria". Adăugînd şi faptul că chiar echipa clubului organizator — Victoria Bucureşti — are partide restanţă, se poate constata „interesul" cu care este privită această competiţie de către formaţiile participante.

Ar fi de dorit ca federaţia de specialitate să ia măsurile de rigoare pentru desfăşurarea în bune condiţiuni a competiţiei.

—m. t.—

● RAPID—PROGRESUL 3—1 (15—13, 11—15, 15—7, 15—11). Joc destul de disputat, deşi nu s-a ridicat la un nivel tehnic deosebit. Beneficiind de o formaţie mai completă decît a Progresului, campionii au cîştigat pe merit. S-au remarcat H. Nicolau (Rapid) şi Pădureţu (Progresul). A condus bine arbitrul I. Niculescu.

DUMITRU VASILE-coresp.

Selecţionatele regiunii Bucureşti au cucerit „Cupa 30 Decembrie"

Consiliul regional U.C.F.S. Ploieşti, prin comisia de specialitate, a organizat *„Cupa 30 Decembrie"* la volei, rezervată echipelor de juniori şi junioare. Au participat formaţiile masculine şi feminine ale regiunilor Bucureşti, Constanţa şi Ploieşti. Mai bine pregătite, echipele regiunii Bucureşti au cîştigat trofeele puse în joc.

Iată rezultatele înregistrate: FEMININ: Bucureşti—Constanţa 3—1, Bucureşti—Ploieşti 3—0, Ploieşti—Constanţa 3—2; *Clasamentul:* 1. Reg. Bucureşti 4 p; 2. Reg. Ploieşti 3 p; 3. Reg. Constanţa 2 p. MASCULIN: Bucureşti—Constanţa 3—0, Bucureşti—Ploieşti 3—1, Ploieşti—Constanţa 3—1; *Clasamentul:* 1. Reg. Bucureşti 4 p; 2. Reg. Ploieşti 3 p; 3. Reg. Constanţa 2 p.

I. RĂDULESCU-coresp.

O interesantă competiţie studenţească în Capitală

Sîmbătă şi duminică, în sala de sport a studenţilor de la Institutul Politehnic din str. Ştefan Furtună nr. 140, s-au disputat primele meciuri din cadrul competiţiei *„Cupa 30 Decembrie"*, organizată de U.A.S. Bucureşti, cu sprijinul clubului sportiv „Ştiinţa". La întreceri participă patru echipe feminine, care îşi dispută întîietatea sistem turneu şi 6 formaţii masculine, împărţite în două serii.

Iată rezultatele înregistrate în primele întreceri: FEMININ: Universitatea „C. I. Parhon"—I. M. F. 3—1, Universitatea „C. I. Parhon"—I. S. E. 3—0, I. C. F.—I.S.E. 3—1, I.C.F.—I.M.F. 3—0. MASCULIN, *seria I:* I.C.F.—Universitatea „C. I. Parhon" 3—0, I. M. F.—Universitatea „C. I. Parhon" 3—1; *seria a II-a:* I.S.E.—I. Politehnic 3—2, I. S. E.—I. Construcţii 3—2.

Competiţia este cu atît mai interesantă cu cît la întreceri participă o serie de voleibalişti fruntaşi, printre care Drăgan, Pavel (I.C.F.), Botez, (I.S.E.), Ardelea (Inst. Construcţii), Mihalcea, Zeithamel (Inst. Politehnic).

Astăzi, începînd de la ora 16 şi mîine de la ora 9 competiţia continuă în sala Institutului Politehnic.

A. BRÎNZAN — coresp.

ATLETISM

A cui strategie a fost mai bună?

(Urmare din pag. 1)

cît mai repede în concurs cu Thomas, şi să lupte pentru medalia de aur.

★

Încă din primăvară noi am analizat în amănunt toate posibilităţile noastre la J.O. Am ţinut seama de marele număr al concursurilor la care a luat parte în acest sezon John Thomas. Reieşea cît se poate de clar că el a atins cele mai valoroase rezultate mult prea devreme şi că în ajunul Olimpiadei s-ar putea să-şi piardă forma strălucită pe care o manifestase pînă atunci.

Cunoşteam de asemenea şi faptul că Thomas nu este obişnuit să aibă concurenţi serioşi. Toate recordurile sale le-a stabilit în condiţii excepţional de favorabile, în care n-a avut nici un concurent pe măsura valorii sale.

In sfîrşit, am inclus în calculele noastre şi faptul că Thomas s-a obişnuit să participe doar la concursuri de o scurtă durată. Pentru concursurile mai lungi, ca acel de la Olimpiadă, unde săritorii trebuiau să se întreacă timp de 4—5 ore (fără a mai ţine seama şi de calificările din dimineaţa concursului), Thomas nu era cîtuşi de puţin pregătit.

De asemenea, ştiam foarte bine că săritorii americani nu se prea acomodează cu terenurile europene, lor plăcîndu-le să sară pe terenuri foarte tari.

In cadrul pregătirilor noastre am ţinut seama de toate acestea şi am căutat să ne antrenăm pentru a putea face faţă condiţiilor ce'e mai grele, urmînd în totul principiul lui Suvorov: „Greu la instrucţie — uşor în luptă!" Planul nostru a fost de aşa manieră elaborat încît atleţii sovietici să poată obţine rezultatele cele mai bune în perioada Jocurilor. Cu acest prilej voi dezvălui şi un secret: ne-am propus ca Savlakadze şi Brumel să sară la J.O. 2,17 m—2,18 m. Este interesant să arăt că la o săptămînă înaintea începerii concursurilor de la Roma băieţii săreau uşor peste stacheta înălţată la 2,11. Acesta însă nu era un rezultat limită pentru antrenament, ci noi ne-am străduit să ridicăm ştacheta cît mai sus.

Ultimul antrenament a fost dedicat în întregime perfecţionării ritmului săriturii. Cu acest prilej toată atenţia a fost îndreptată asupra ritmului şi nu asupra înălţimii la care se afla ştacheta. Savlakadze a sărit uşor peste ştacheta fixată la o înălţime oarecare. După antrenament, cînd am măsurat înălţimea barei, am constatat că ea se afla la 2,08 m. Brumel, lucrînd pentru ritm, a sărit de cinci ori la 2,09 m. Această siguranţă în sărituri ne-a întărit şi mai mult încrederea în forţele noastre.

Trebuie să spunem însă că, la Roma, noi nu am căutat să ne afişăm, ba dimpotrivă! Strategia noastră consta în aceea de a nu arăta, prea devreme, forţele noastre reale. Noi nu ne-am antrenat acolo unde se antrenau săritorii americani, ci... plecam în celălalt capăt al Romei. In această privinţă, am considerat că principalul nostru „atu" este elementul surpriză. Spre deosebire de noi, americanii au ţinut cu tot dinadinsul să ne impresioneze înaintea concursului cu rezultatele atleţilor lor. Judecînd după bilanţul luptei sportive cred că strategia noastră s-a dovedit mai bună!

Inaintea începerii concursurilor toţi specialiştii străini au fost literalmente „hipnotizaţi" de performanţele lui Thomas, considerîndu-l pe acesta cîştigător sigur al medaliei olimpice de aur. Chiar şi Thomas era atît de sigur de victoria sa, încît a declarat unui redactor al ziarului italian l'Unita: „Dacă nu voi cîştiga Olimpiada voi urca toate scările din Empire State Building" (cel mai înalt „zgîrie nori" din S.U.A.).

Aceasta a turnat şi mai mult gaz pe foc! Iată de ce şi presa a fost prinsă în cîrligul aşa-zisului „atac psihologic".

Încă înaintea plecării la Roma eu le-am atras atenţia băieţilor noştri: „Voi nu sînteţi adversari în concurs. Voi trebuie să fiţi un tot unitar, o adevărată echipă. Ţelul vostru este să-l învingeţi pe Thomas!".

Şi a început lupta pentru medaliile olimpice...

Cel care dădea „tonul", în echipa noastră, a fost Viktor Bolşov. El sărea primul şi a trecut toate înălţimile din prima încercare, însufleţindu-i pe Savlakadze şi Brumel şi netezîndu-le calea spre victorie: 2,06 m ...2,09 m... 2,12... La înălţimea de 2,14 m, ca şi cum ar fi preluat ştafeta de la Bolşov, Robert Savlakadze a început să dea el „tonul"!

In acest timp la americani, din cei trei săritori care intraseră în concurs, în lupta pentru întîietate rămăsese doar John Thomas. Joe Faust se oprise cel dintîi la 1,95 m, iar după el, cu un rezultat de 2,03 m, a ieşit din concurs şi recordmanul olimpic Charles Dumas.

La 2,12 m Thomas a renunţat să sară! Ce se întîmplase? Economisire de forţe sau un nou „atac psihologic" împotriva săritorilor noştri? Pe foaia de concurs Thomas era ultimul şi aceasta era desigur în avantajul său. Se gîndea însă cineva că acest avantaj îi va fi totuşi defavorabil? S-a întîmplat însă tocmai invers decît se aşteptau cei mai mulţi, în momentul în care Savlakadze (din prima încercare), Brumel şi Bolşov (din a doua încercare) au trecut înaintea lui Thomas peste ştacheta înălţată la 2,14. La această înălţime recordmanul lumii a avut prima încercare nereuşită. Din acest moment „nervii" săi au cedat. Este adevărat că din a doua încercare Thomas a realizat o săritură valabilă, dar mai apoi, atunci cînd Savlakadze a trecut chiar din prima încercare la 2,16 m, atletul american a fost şi mai deprimat. Această înălţime a fost trecută la a doua încercare, şi de Valerii Brumel, iar în dreptul numelui lui Thomas, pe tabelul de afişaj electric, a apărea de 3 ori semnul minus...

Cînd, după concurs, a fost consolat de colegii săi din echipă, Thomas a răspuns că nu el a pierdut concursul, ci ruşii l-au cîştigat! Din declaraţiile lui a reieşit că săriturile atît de sigure ale ruşilor i-au produs o mare, o foarte mare surpriză!

Şi eu am fost întrebat, şi nu o dată, ce anume a determinat această victorie care înmărmurise întreaga lume sportivă. Consider că forţa noastră a constat în faptul că am avut un ansamblu perfect unitar. Trebuia să-i vezi pe săritorii noştri cum se ajutau unul pe celălalt pentru a-ţi putea da seama de aceasta. Nu este deci de mirare că John Thomas s-a „pierdut", văzînd că fiecare dintre cei trei sportivi sovietici sare la fel de bine şi că el nu ştie din partea căruia dintre ei să se aştepte la o surpriză!

Anul atletic 1960 (IV)

Alergătoarele din ţările lagărului socialist domină clasamentul mondial al cursei de 80 m g.

In nici un alt an, rezultatele internaţionale înregistrate în cursa de 80 m garduri n-au cunoscut o asemenea creştere ca în cursul sezonului celei de a XVII-a Olimpiade de la Roma... Patru atlete au reuşit să egaleze performanţa recordului mondial de 10,6 sec., pentru ca, cu puţin timp înaintea J.O., Gisela Birkemeyer să obţină un nou record cu 10,5 sec... 34 de alergătoare au marcat rezultate de 11,0 sec. şi sub această cifră, ceea ce însemnează foarte mult pentru atletismul mondial. De asemenea se cuvine să subliniem că în 1960 mediile rezultatelor celor mai bune 10 atlete, din lume şi din Europa, reprezintă o valoare mult ridicată faţă de anii trecuţi.

Campioana olimpică Irina Press (U.R.S.S.)

80 M GARDURI

RECORDUL LUMII: 10,6 sec. Kreszentia Kopp (R.F. Germană) — Frechen 29.7.1956; Galina Bistrova (U.R.S.S.) — Krasnodar 8.9.1958; Norma Thrower (Australia) — Brisbane 26.3.1960; **) Rimma Koşeleva (U.R.S.S.) — Tula 26.6.1960; **) Irina Press (U.R.S.S.) — Moscova 15.7.1960; **) Gisela Birkemeyer (R. D. Germană) — Berlin 16.7.1960; **) 10,5 sec. Gisela Birkemeyer (R. D. Germană) — Leipzig 24.7.1960.

10,5	(10,6)	Gisela Birkemeyer (R.D.G.)
10,6	(10,9)	Norma Thrower (Austral.)
10,6	(10,8)	Rimma Koşeleva (URSS)
10,6	(10,7)	Irina Press (URSS)
10,7	(10,7)	Kreszentia Kopp (RFG)
10,7	(—)	Wen Yun-cen (R.P. Chineză)
10,8	(10,9)	Gloria Wigney (Austral.)
10,8	(10,8)	Galina Bistrova (URSS)
10,8	(11,0)	Galina Grinvald (URSS)
10,8	(10,8)	Neli Eliseeva (URSS)
10,8	(11,0)	Karin Richert (RDG)
10,8	(—)	Valentina Maslovskaia (URSS)
10,8	(10,9)	Lilia Makosina (URSS)
10,9	(—)	Pamela Kilborn (Austral.)
10,9	(10,8)	Alevtina Vasipova (URSS)
10,9	(10,9)	Draga Stamejcici (Iug.)
10,9	(11,0)	Christa Gutsche (RDG)
10,9	(11,0)	Carole Quinton (Angl.)
11,0	(11,0)	Neli Akimova (URSS)
11,0	(11,0)	Jutta Heine (RFG)
11,0	(10,9)	Edeltraud Keller (RFG)
11,0	(11,1)	Barbara Sosgornik (RPP)
11,0	(11,1)	Maria Chojnacka (RPP)
11,0	(10,9)	Alena Stolzova (RSC)
11,0	(10,9)	Elena Iaroşinskaia (URSS)
11,0	(—)	Friedl Murauer (Austria)
11,0	(11,5)	Betty Moore (Anglia)
11,0	(11,0)	Mary Bignal (Anglia)
11,0	(—)	Nilia Kulkova (URSS)
11,0	(11,4)	Ursula Lutter (RDG)
11,0	(—)	Barbara Janiszewska (RPP)
11,0	(—)	Nina Karpiuk (URSS)
11,0	(11,1)	Galina Golupova (URSS)
11,0	(11,0)	Lidia Hitrina (URSS)

	1956	1957	1958	1959	1960
10,5 sec	0	0	0	0	1
10,6 sec	1	0	1	1	3
10,7 sec	4	0	0	2	2
10,8 sec	2	3	8	5	7
10,9 sec	5	5	5	8	5
11,0 sec	3	3	12	13	16
	15	11	26	29	34

Media rezultatelor celor mai bune 10 atlete din:

	lume	Europa
1956	10,77	10,78
1957	10,89	10,89
1958	10,79	10,82
1959	10,79	10,80
1960	10.69	10,72

****) = recorduri în curs de omologare**